

HỒI THỨ SÁU MƯỜI
TRƯƠNG TÔNG ĐI SỨ GẶP DƯƠNG TU
BÀNG THỐNG NGHỊ KẾ LẤY TÂY THỰC

Người đó là Trương Tông, tướng mạo xấu xí, nhưng có lời ăn nói lưu loát.

Lưu Chương hỏi làm cách chi ?

Trương Tông thưa :

- Tào Tháo hiện oai danh bốn cõi, Chúa công nên cho người qua cống hiến để thần phục y . Lại khuyến dụ y đi đánh Hớn Trung mà diệt Trương Lỗ , thì Trương Lỗ không dám xâm phạm tới ta nữa .

Lưu Chương liền cho Trương Tông đi sứ .

Trương Tông mang theo cả bản đồ Tây Xuyên.

Tới Hứa Đô, Trương Tông về nghỉ ở quán dịch chờ xin ra mắt Tào Tháo . Chờ tới ba ngày vẫn chưa được vào yết kiến .

Ngày thứ tư, được vời vào , vừa thấy Trương Tông, Tào Tháo quát :

- Thường năm, Chúa ngươi không chịu cống lễ là có ý chi vậy ?

Trương Tông tâu :

- Vì đường sá xa xôi, thảo khấu quấy nhiễu, nên chưa đi cống lễ được .

Tào Tháo lại nạt :

- Cường khấu ta đã dẹp hết, sao lại kiếm cớ nói láo ?

Trương Tông ung dung đáp :

- Tôn Quyền, Lưu Bị, Trương Lỗ vẫn còn, đâu có dẹp hết .

Tào Tháo giận, xốc áo, bỏ vào trong.

Ngoài này , có người trách Trương Tông :

- Làm sứ gì mà nói ngang ngược, nếu Thừa Tướng không khoan dung, chắc ngươi nguy rồi !

Trương Tông nói :

- Sao tớ lại a dua với thầy như vậy ?

Bộ hạ Tào Tháo là Dương Tu hỏi :

- Ở xứ ngươi không có ai dua, vậy ngươi thử nói lên xem ở đây ai a dua ?

Trương Tông đáp :

- Nhiều lắm, Tôi chỉ sợ thiếu mà thôi .

Dương Tu hỏi thăm về nhơn vật ở đất Thục ra sao, Trương Tông đáp :

- Văn thì như Trương Như, võ thì như Mã Viện, thiên địa bói toán như Quân Bình, y dược như Trọng Kiển, đếm không kể xiết !

Dương Tu hỏi tiếp :

- Ông giữ chức vụ chi trong trào ?

Trương Tông đáp :

-Tôi hiện giữ chức Biệt Giả . Còn ông xem ra tài năng chẳng thiếu , sao sại làm thủ hạ cho Thừa Tướng mà không phò Thiên Tử ?

Dương Tu nói :

- Ông ở xa , làm sao mà biết đặng tài Thừa Tướng ?

Nói đoạn, lấy cuốn "Mạnh Đức Tân Thơ" đưa Trương Tông xem. Trương Tông giở qua rồi nói :

- Ở đất Thục tôi , trẻ nít cũng biết sách này , là vì của vô danh từ đời chiến quốc. Thừa Tướng chỉ soạn theo, chẳng có chi của Thừa Tướng cả . Nói rồi đọc lâu lâu, Dương Tu thất kinh liền vào trong thưa với Tào Tháo :

- Sao hồi nầy Thừa Tướng lại khinh khi Trương Tông như vậy ?

Tào Tháo bảo :

- Hắn chỉ là loại cuồng sĩ mà thôi .

Dương Tu nói :

- Tôi gởi chuyện, thấy y hiểu rộng biết nhiều mà lại nói thẳng. Thừa Tướng nên lưu lại mà dùng .

Tào Tháo bảo :

- Mai ta sẽ thao diễn binh mã, ông đưa nó tới xem rồi ta sẽ liệu . Sáng hôm sau, Tào Tháo điểm binh, quân đông như kiến, gươm sáng như rừng, cờ xí rợp trời , chiêng trống vang trời .

Tào Tháo hỏi Trương Tông có thấy vậy bao giờ chưa ?

Trương Tông đáp :

- Chưa từng thấy, vì ở nước tôi, chỉ lấy nhơn nghĩa mà giáo hóa dân thôi . Tào Tháo hét lên :

- Đồ hủ nhỏ, mi coi ta là đồ bất nhơn bất nghĩa hay sao ? Rồi truyền đem Trương Tông ra pháp trường xử trảm. Các tướng xúm vào can. Y đi cống lễ mà ta giết đi thì còn ai dám đầu hàng sau này .

Trương Tông được tha, về nơi quán dịch nghĩ ngơi rồi bỏ đi , tính đầu Huyền Đức .

Đi được một đoạn đường bỗng gặp một đại tướng , chính là Triệu Vân, xuống ngựa thi lễ mà rằng :

- Ngài có phải là Trương Biệt Giả đó chăng ?

Trương Tông đáp :

- Phải .

Triệu Vân thưa :

- Chúa công tôi sai mang cả rượu thịt tới Đại Phu dùng .

Trương Tông tiếp và nghĩ trong bụng ;

- Quả Huyền Đức là người chuộng hiền đãi sĩ .

Sau đó đi vào bờ cõi Kinh Châu thì lại có Vân Trường ra đón. Cả ba người cùng về quán dịch nghĩ ngơi .

Hôm sau, lại tiếp tục lên đường về Kinh Châu chợt thấy một đoàn người ngựa từ xa tiến lại : đó là Huyền Đức cùng Ngọa Long và Phụng Sồ đi rước.

Trương Tông vội vã xuống ngựa thi lễ .

Sau đó mời về phân ngôi chủ khách. Uống được tuần trà thì Huyền Đức nói :

- Nghe tin Đại phu ở Hứa đô về nên tôi vội đi đón rước.

Trương Tông hỏi chuyện Kinh Châu, Huyền Đức nói :

- Tôi là kẻ Đông Ngô nên tạm quyền mà thôi .

Trương Tông nói :

- Ngài là dòng dõi nhà Hán có chiếm đất cũng là chuyện nhỏ, dầu cho có lên ngôi chánh thống đi nữa cũng không có chi là trái lẽ .

Huyền Đức tạ ơn mà rằng :

- Ông nói quá, tôi đâu dám vậy !

Trương Tông thấy Huyền Đức thiết tha nhơn nghĩa nên muốn giúp đỡ bèn bày kế :

- Kinh Châu là mũi giặc, Ngài nên lấy Ích Châu thì mới gây dựng đặng cơ nghiệp

Huyền Đức nói :

- Lưu Chương cùng họ, lẽ nào đi giành nhau như vậy ?

Trương Tông nói :

- Gặp đặng Ngài là bậc Minh chúa, chẳng lẽ tôi phơi gan trái mật. Lưu Chương nhu nhược khó giữ đặng Ích Châu . Ngài không lấy e về tay người khác .

Huyền Đức hỏi kè, Trương Tông liền lấy bản đồ mang theo , dâng cho

Huyền Đức mà rằng :

- Tất cả địa hình địa vật Ích Châu ở trong đó.

Huyền Đức đón xem, quả bản đồ minh bạch rõ ràng.

Trương Tông lại dặn :

- Tôi có hai người bạn là Pháp Chánh và Mạnh Đạt . Nếu có xin Chúa Công cứ thử thả nghị luận cùng họ. Nói rồi từ biệt .

Về tới nơi, Trương Tông ghé thăm Pháp Chánh. Hai người đồng ý giúp Lưu Hoàng Thúc.

Giây lát lại có Mạnh Đạt tới, Vừa cười vừa nói :

- Tôi biết hai ông nói chuyện gì rồi ?

Pháp Chánh hỏi việc gì ?

Mạnh Đạt nói :

-Việc dâng Ích Châu cho Huyền Đức , Rồi tiếp :

- Tôi thấy việc đó rất xứng đáng .

Cả ba cười vui vẻ.

Hôm sau, Trương Tông ra mắt Lưu Chương, Lưu Chương hỏi về Tào Tháo .

Trương Tông gạt đi rằng :

- Tôi có một kế làm cho Tào Tháo và Trương Lỗ chẳng dám dòm ngó bờ cõi ta nữa.

Trương Tông nói tiếp :

- Huyền Đức cùng họ với Chúa Công, từ trận Xích Bích đến nay, quân Tào vẫn còn khiếp vía, vậy Chúa Công nên cầu thân với y , dùng làm ngoại viện, Trương Lỗ sẽ phải lui .

Lưu Chương hỏi :

- Có thể sai ai đi việc này ?

Trương Tông nói :

- Mạnh Đạt và Pháp Chánh đi được .

Lưu Chương liền cho Pháp Chánh mang lễ vật đi trước, còn Mạnh Đạt đi rước Huyền Đức vào Tây Xuyên.

Huỳnh Quyền vội can ngăn :

- Nếu vậy, Tây Xuyên này sẽ mất vào tay Huyền Đức. Y tới đây, ta tiếp đãi như cấp dưới thì không được, đãi theo thượng khách, thì lễ nào một nước hai vua. Xin chém Trương Tông mọi việc mới an. Rồi đào hào sâu, đắp lũy cao, lo gì Tào Tháo, Trương Lỗ đánh !

Lưu Chương không nghe, cứ giục Pháp Chánh đi.

Vương Lũy ra can ngăn :

- Trương Lỗ như bệnh ngoài da, còn rước Huyền Đức vào đây, quả là họa tâm phúc. Xin Chúa Công nghĩ lại .

Lưu Chương quát lui, đoạn cứ khiến Pháp Chánh và Mạnh Đạt đi. Huyền Đức nhận được thư Lưu Chương mời tới cùng lo việc đánh Trương Lỗ, mừng lắm, nhưng ngần ngại nói với Pháp Chánh :

-Lưu Chương cùng họ, ta không nỡ đoạt Ích Châu.

Pháp Chánh nói :

-Lưu Chương không phải là người của thời cuộc.

Huyền Đức xin để nghĩ kỹ đã.

Bàng Thống tới hôm đó luận bàn cùng Huyền Đức :

- Ích Châu đất hiểm, dân mạnh, nay có bọn Trương Tông giúp đỡ chớ nên bỏ lỡ cơ hội .

Huyền Đức lại bàn với Khổng Minh rồi cùng xếp đặt : Huyền Đức, Bàng Thống, Huỳnh Trung, Ngụy Diên đi Ích Châu, còn Khổng Minh, Vân Trường, Trương Phi, Triệu Vân ở lại giữ Kinh Châu .

Lúc đó nhằm mùa đông, Huyền Đức kéo hơn năm vạn quân vào Tây Xuyên, thì có Mạnh Đạt đem binh ra đón rước .

Lưu Chương hay tin cũng xe giá lên đường. chợt Huỳnh Huyền níu can xe nữa :

- Chúa công ơi, tôi e có điều không lành đó .

Lưu Chương gạt đi :

- Huyền Đức là anh em với ta, làm gì có điều dữ . Xe tới ngõ môn lại có Vương Lữ tự treo ngược bên đường mà dăng gián chương cản ngăn Lưu Chương, trong có nói nếu Lưu Chương không nghe sẽ cắt dây tự tử.

Lưu Chương vút bỏ không nghe , tức thì Vương Lữ kêu lên một tiếng, đứt dây trên cao rớt xuống chết .

Huyền Đức Vào Tây Xuyên, ra nghiêm lệnh :

-Kẻ nào lấy của dân , chiếu ngay quân pháp trị tội .

Tới Bồi Thành, Pháp Chánh nói với Bàng Thống :

- Trương Tông dặn là phải tính ngay, chớ có chần chờ. Bồi Thành cách Thành Đô hơn ba trăm dặm, Lưu Chương và Huyền Đức gặp nhau, tâm tình cả buổi, cùng vào dự yến, rồi ai về trại nấy .

Lưu Chương về nghĩ bụng :

- Huyền Đức quả là người nhọn nghĩa, vậy mà bao người cứ quá lo xa . Còn Huyền Đức về nói với Bàng Thống :

- Mới vào đất Thục, ta không nên làm điều gì thất đức .

Lập tức cả bọn Bàng Thống, Pháp Chánh đem mật thư của Trương Tông ra trình và đồng thanh yêu cầu Huyền Đức nắm ngay lấy cơ hội, và cũng là thuận theo lẽ trời nữa .

Huyền Đức cứ một mực nói :

- Ta không thể làm điều bất nhọn với Lưu Chương đặng .

Bàng Thống lại cùng Pháp Chánh hết lời khuyên nhủ.

HOÀI BÌNH

(Thiếu mất lời bình của hồi 60 này)

© HQD